

ПЕРЕКЛАД ПОЕТИЧНИХ ТВОРІВ Ф. ШИЛЛЕРА У ПАРАДИГМІ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ

І. Франко виявляв неабиякий інтерес до німецької літератури протягом усього життя. В освоєнні творчих здобутків того чи іншого народу перекладач убачав об'єктивний критерій духовного спілкування, що історично складається й розвивається між різними національними літературами. І. Франко переклав два поетичні твори Ф. Шиллера: «Прогулька» («Der Spaziergang», 1795) та «Помпея й Геркулянум» («Pompej und Herkulanum», 1796). Обидва переклади були виконані спеціально для збірки поезій, що вийшла у Львові напередодні 155-ї річниці від дня народження автора драми «Розбійники».

Перекладач повністю зберіг у своєму прочитанні високий дух античності – характерну ознаку названих поем. І. Франко строго дотримувався розміру оригіналу – елегійного дистиха, тобто гекзаметра в поєднанні з пентаметром, прискіпливо «копіював» синтаксично-образний лад, не порушуючи законів рідної мови. І. Франко допускав в обох перекладах розгалуження складнопідрядних речень та рясноту інверсій, що нагадує античний лад мови. Перекладач прагнув до максимального збереження в процесі відтворення всіх компонентів оригіналу. Крізь призму його прочитання постає не уявний, а конкретно існуючий світ, характерний для першотвору та його автора. Нерідко перекладач вдавався до пояснення німецьких рядків шляхом доповнення окремих художніх компонентів, уточнення слів, їх порядку.

Усвідомлюючи суспільну роль перекладу як одного з найважливіших чинників міжнаціональної взаємодії літератур, І. Франко вперше у вітчизняному літературознавстві науково розробив, творчо обґрунтував і засвоїв теоретичні принципи мистецтва художнього перекладу.